Alex in one day
WS78 wandeling door Amsterdam
Zaterdag 8 februari 2020

“We hebben de wandeling niet over de Wallen geleid, anders zien we jullie nooit meer terug,” grapt speecher Johan bij de start. We staan vlakbij station Science Park, bij voetbalvereniging Zeeburgia. Ook om negen uur ’s ochtends is het daar al een drukte van belang. Niet alleen van wandelaars, maar ook van sportieve Amsterdammers. De parkeerplaats staat al tjokvol. Niet voor niets is er op gehamerd per trein te komen. Ikzelf ben met bus 40 vanaf station Amstel gekomen. Deze reed net voor mijn neus weg, zodat ik alle tijd had voor koffie met een muffin. En nu weet ik ook van welk perron welke bus vertrekt.

Door een nauwe hekopening persen we ons naar buiten. Voordeel is wel dat het in ontvangst nemen van de routebeschrijving ditmaal makkelijk gaat. Even later wordt de route Cruyffiaans: Betondorp, het geboortehuis van de Verlosser en een mooie muurschildering van hem. Wandelen in de stad heeft een groot nadeel: Wateren tegen een boom is absoluut not done. Het Amstel-station biedt uitkomst. De toiletmadam wijst me er fijntjes op dat pinnen vandaag niet gaat. De automaat slikt alleen muntgeld.

Langs de Amstel gaat het voorts centrumwaarts. Carré, de Magere Brug, de Stopera, ze staan er allemaal nog. We steken de Dam over en belanden voorts in de Jordaan voor koffie. Beleefd wordt mijn vraag om soep beantwoord met dat ik die neigingen moet ophouden tot de middag.

Door een verrassend stukje Amsterdam met mooi uitzicht op het Centraal Station belanden we bij de pont over het IJ. Samen met maximaal 240 andere voetgangers en fietsers vaar ik over en dan kilometers maken. Wandelen door de stad heeft als voordeel dat er veel te zien valt, alleen dat is niet goed voor de snelheid. In de motregen bereik ik de pont over het Noord-Hollands kanaal. WS78 heeft ons hier een tegoedbon voor gegeven. Deze is zo mooi, dat ik besluit hem te houden en de kosten van de overtocht, groot 25 eurocent, zelf te dragen.

We banjeren vervolgens door de groene weilanden en bereiken uiteindelijk Ransdorp. Hier gaan we om onduidelijke redenen letterlijk een rondje om de kerk lopen. Zitten er zoveel atheïsten binnen de vereniging dat er gekerstend moet worden? Enfin, de rust is weer keurig geregeld met de felbegeerde soep en betaalde speculaas. Vanwege een beslagen bril loopt het afrekenen chaotisch. Ik zie een euro aan voor halve euro en kom er achter dat ze ook hier eerlijk zijn. Naast mijn speculaas krijg ik het teveel betaalde keurig terug.

Vervolgens terug naar Mokum met nog een laatste blik op kerkelijk Ransdorp. De Nieuwerdammerdijk is keurig opgenomen in de route en daarna een verrassende veer-oversteek. Nooit geweten dat er een pont rechtstreeks naar IJburg gaat. De python-brug over en daarna genieten van de ontluikende sneeuwklokjes in Flevopark. Of dat laatste in deze tijd van het jaar normaal is durf ik niet te zeggen

In de schemering, een uur later dan normaal, bereik ik de start weer. De route was lang, er was veel te zien en ook de drie ponten kostten de nodige tijd. Toch was het de moeite meer dan waard. Hulde aan WS78-oprichter/uitzetter Alex en aan allen die eraan meegeholpen hebben.

Tot slot nog een tip voor lieden die na ruim veertig kilometer nog geen genoeg hebben van onze hoofdstad. Een enthousiast Amsterdammer genaamd – o toeval – Alex heeft een route van ruim tweehonderd kilometer uitgezet door de buitenwijken van Amsterdam. Titel: ‘Wandelen buiten de binnenstad van Amsterdam’, uitgeverij: Gegarandeerd Onregelmatig. Warm aanbevolen!

Eric Nederlof
12-2-2020